

Az orgoványi mártírokra emlékezett a fiatalság

Nem fogadta kegyeibe az időjárás vasárnap a hagyományos orgoványi emlékművet résztvevőit. A község központjában, a művelődési ház előtt felállított pódiumon a dermesztő szél és az eső ellenére négy nemzedék — a veteránok, a párttagok, az ifjúkommunisták és az úttörők — egy-egy hozzászólója, valamint Rév Tamás és Boros Lajos pol-beat kísérgyűjtése lelkesítette-szórakoztatta dicséretes buzgalommal a megye és a kecskeméti járás településeiről reggel 7 óra óta folyamatosan érkező ifjúságot.

Fél 9 tájban befutott a kisvasút zsúfolásig megtelt különjáratú szerelvénye is. Tíz órakor a több ezer fős tömeg élére állt egy fellobogózott páncélos harckocsi, melyet a megye, a járás és a község politikai és társadalmi szerveinek vezetői-képviselői követtek. Közöttük volt Terbe Dezső, a megyei pártbizottság titkára, dr. Major Imre, a megyei tanács elnökhelyettese, Bata Zsuzsanna és dr. Adorján Mihály, a KISZ Bács-Kiskun megyei Bizottságának két titkára. A mintegy négy kilométeres út az orgoványi határban levő szép emlékparkba és emlékdombhoz, a Magyar Tanácsköztársaság mártírjainak emlékművéhez vezetett. Itt Terbe Dezső mondott beszédet.

— Több mint hat évtized távlatából valóságos jelentőségének megfelelően, tiszta fényben ragyog az első magyar proletárlánc emléke — hangoztatta egyebek között a szónok. — Mindaz, ami 1918 őszén és 1919 emlékeztető napjaiban történt, betetőzése a hosszú küzdelmeknek, s egyben forrása, előkészítője az új harcoknak, új eredményeknek. A Magyar Tanácsköztársaság, a magyar munkásosztály nagyszerű tette népünk küzdelmének első olyan vállalkozása, amely korszakos utat nyitott, megjelölte a társadalmi fejlődés irányát, a szabadság, a felemelkedés, az emberi kiteljesedés igazi útját.

Beszédét aztán ezekkel a szavakkal folytatta a megyei pártbizottság titkára: — A Tanácsköztársaságot leverték. Minden vívmányát megsemmisítették, sok hívét bestialisan meggyilkolták. Emléke mégis elevenen él a nemzet

tudatában. Világtörténelmi jelentőségén túl éppen az a legnagyobb érdeme, hogy példát mutatott a jövő társadalmára, a mai szocialista Magyarország számára. Az elmúlt több mint hat évtized csak időben van távol a dicsőséges 133 naptól, 1919 élő és társadalmunkat ma is formáló hagyományát híven őrizzük és megvalósítjuk.

— A Tanácsköztársaság dicső hagyományainak ébren tartása, tapasztalatainak hasznosítása azonban nemcsak a múlt küzdelmei iránti érdeklődés és tisztelet ügye, hanem egyben morális és politikai erőforrás a cselekvéshez, ahhoz, hogy a Duna völgye első proletárhatalmának népe hősi múltjához, a jelen vívmányaihoz, a szocializmus nagy ügyéhez méltón vegye ki részét a népek szabadságáért, a békéért, a jövőért folyó küzdelemből — fejezte be megemlékezését Terbe Dezső, majd — Guti József és Vigh József 1919-es veteránok után — Horváth Antal, a járási pártbizottság és Tóth Kálmán, a községi pártvezetőség titkára társaságában koszorút és emlékszálót helyezett el a hősök emlékművénel. Hasonlóan cselekedtek az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet csapatok, a KISZ megyei és járási bizottsága

● Ünnepi beszédet mond Terbe Dezső.

● Az első koszorút Guti József és Vigh József veteránok kísérték az emlékműhöz.

(Straszer András felvételei)

és a fegyveres testületek vezetői is. Az emlékművet résztvevői közül sok százan vörösszefűvel rótták le kegyeletüket. Az ünnepség dízsörtűzzel ért véget.

Délután a művelődési házban a KISZ Központi Művészegyüttesének tagjai adták elő a Fehérlófia című szatirikus politikai játékot, s nagy sikert aratott a 100 fők Celsius együttes is.

Csaknem háromezer ifjúkommunista jelenlétében rendeztek emlékünnepeket vasárnap Laki-teleken. A művelődési központ előtt a Kiskunfélegyházáról, Tiszakécskéről, Tiszaalpárról, Nyárlőrincről és Lászlófalváról összerengelt fiatalokat vidám ritmussú zenés műsor köszöntötte. Itt is a négy nemzedék képviselői vallottak arról, hogy számukra mi a jelentősége és tanulsága a Tanácsköztársaságnak. A tóserdei emlékműnél dr. Kiss Margit, a járási pártbizottság titkára beszélt, majd az első koszorút a fehérterror idején meggyilkolt Lugosi István fia tette le a talapzatra. Odakerültek a járás párt- és KISZ-küldötteinek virágai is.

K. F.